

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 30797

гр. София, 19.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разглежда дело номер **9821** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Подадена е жалба от „ДМ България“ ЕООД срещу Предписание № ЗП-00-10/22.08.2025 г. за спиране на реализацията на продукти стоки, издадено от главен инспектор в дирекция „Обществено здраве“, отдел „Държавен здравен контрол“ към Регионална здравна инспекция – [населено място].

В жалбата е направено искане за спиране предварителното изпълнение на обжалваното предписание.

Поддържа се наличието на кратки мотиви от органа за наличието на опасност за живота и здравето на потребителя, които не се споделят от жалбоподателя, тъй като липсват подобни доказателства. Пояснява, че не ставало ясно дали същите се отнасят за издаване на предписание или за необходимостта за предварително изпълнение по смисъла на чл. 60, ал. 1, вр. ал. 2 АПК. Излага съображения, че същото се базира единствено на субективните заключения на проверяващия и по начина на етикетирание на козметичните продукти. Счита, че тези изводи могат да се направят единствено на база лабораторни изследвания, доклади за безопасност, изхождащи от производителя. Поддържа за осъществено изпитване на продукта, според което същият е безопасен за потребителя.

Прилага се доклад и приложение към него за извършени лабораторни изследвания на продукт, на който се позовава жалбоподателят относно искането за спиране на предварителното изпълнение.

Приложени са и още писмени доказателства, но същите са във връзка с оспорването на предписанието, а не на искането за спиране на предварителното изпълнение.

Ответна страна - главен инспектор в Регионална здравна инспекция – [населено място] не изразява становище (такова е налично от друг орган, а именно заместник – директора на РЗИ – [населено място], който не е издател на предписанието, респ. не може да е страна в производството по оспорването му).

От фактическа страна:

Издадено е Предписание № 3П-00-10/22.08.2025 г. от главен инспектор в РЗИ – [населено място], с което на основание чл. 39, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) е спряна от „ДМ България“ ЕООД реализацията на 12 броя от Balea, течен сапун с пантенол - Milde Seife Pflege & hygiene antibacteriell, 300 ml, с марка “Balea dm“, с единична цена 2,29 лева, на обща стойност 33,48 лева, считано от 08:30 часа на 22.08.2025 г.

В предписанието е посочено, че горепосочените продукти са открити в стопанисван от жалбоподателя магазин, намиращ се в гр. Варна, [улица]), № 2, на територията на МОЛ Варна, ниво 0. При извършената проверка на етикетите на продуктите е констатирано, че същите са етикетирани като „antibacteriell“, като този надпис е поставен по наименованието на продукта. Според органа това означава, че освен измиващи и почистващо предназначение, продуктите имат и друг ефект, а именно антибактериален. В този смисъл не е налице съответствие с определението за козметичен продукт по смисъла на чл. 2, пар. 1, б. „а“ и чл. 20 от Регламент (ЕО) № 1223/2009 и може да създаде предпоставка за появата на объркване на крайните потребители на козметични продукти по отношение на характеристиките на продукта. Допълнително се сочи за нарушение на чл. 49, т. 9 ЗЗ

Към жалбата са приложени доклад и приложение към него за извършени лабораторни изследвания на продукт № 22.150.01.01 (проби 22640462/728370), в които е отразено, че изследваният продукт отговаря на изискванията съгласно Критерий А+В от теста за ефективност на консервантите по DIN EN ISO 11930. В документите са посочени следните три дати: 06.09.2022 г. – входяща дата; 07.09.2022 г. – начало на изследването и 10.10.2022 г. – крайна дата.

Приложен е списък на съставките на продукт (сочен като доказателство № 3 в жалбата), където по наименованието на процесния продукт „Balea Milde Seife Pflege & hygiene“ е посочен № 22.150.01.01, т. е. може да се направи връзка между извършените лабораторни изследвания и продукта, предмет на предписанието.

От правна страна:

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

В случая на основание чл. 39, ал. 1, т. 1 ЗЗ е издадено писмено предписание за спиране реализацията на стоки. В чл. 45, ал. 1 ЗЗ е регламентирано, че принудителните административни мерки, наложени по реда на този раздел, подлежат на предварително изпълнение. Ето защо оспорваното предписание подлежи на предварително изпълнение по силата на закона.

Разпоредбата на [чл. 166, ал. 4 АПК](#) предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т. е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда, като искането може да се основава само на нови обстоятелства. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност да е от категорията на изброените в разпоредбата на [чл. 60, ал. 1 АПК](#).

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера и съответно върху икономическия интерес на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова, доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази

потенциална възможност законодателят в определени случаи е разпоредил изрично в правната норма, че обжалването няма суспензивен ефект.

В тази хипотеза, за да не лиши правото на съдебна защита от ефект, законодателят е предвидил възможност съдът да спре предварителното изпълнение. Предпоставките, при които това може да стане, са нови обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови обстоятелства и въздействието им върху правната сфера е на адресата на ПАМ. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от взаимодействието между новите обстоятелства и предварителното изпълнение, не от самия акт и неговото предварително изпълнение.

Неоснователно е искането за спиране на предварителното изпълнение на предписанието, обосновано с извършените лабораторни изследвания, за което са представени доклад и приложения към него. Същите са съставени през 2022 г., което е преди издаването на оспореното предписание. В тази връзка не е налице ново обстоятелство и молителят не може да се позовава на същите. Липсата на нови обстоятелства, настъпили след издаването на акта, представлява липса на елемент от фактическия състав, при наличието на който съдът може да спре предварителното изпълнение.

Неотносими за настоящото производство по чл. 166, ал. 4 АПК са възраженията за кратките мотиви на органа за наличието на опасност за живота и здравето на потребителите. Това е така, тъй като предварителното изпълнение е допуснато по силата на закона (чл. 45, ал. 1, изр. второ от Закона за здравето), а не както се приема в жалбата, че е по реда на чл. 60, ал. 1 АПК. Именно в случая законодателят е преценил, че с оглед интензитета на регулираните обществени отношения при налагане на ПАМ по чл. 39, ал. 1, т. 1 33 обстоятелствата по чл. 60 АПК се презумират (за разлика от разпореждането по чл. 60, ал. 1 АПК, където органът следва да го мотивира и докаже – арг. чл. 60, ал. 2 АПК, но тази хипотеза е неотносима за казуса). Това означава, че молителят не може да доказва липсата на презумираните в закона обстоятелствата по чл. 60 АПК, а следва да докаже, че допуснатото по силата на закона предвиденото изпълнение би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В случая въобще не се твърдят, а и не се сочат никакви доказателства за наличието на възможност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда, поради което не са налице предпоставките за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспореното предписание. Вместо това се поддържа липсата на обстоятелствата по чл. 60 АПК, презумирани от законодателя, което е недопустимо да се прави от жалбоподателя в производството по чл. 166, ал. 4 АПК.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на „ДМ България“ ЕООД за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Предписание № ЗП-00-10/22.08.2025 г. за спиране на реализацията на продукти стоки, издадено от главен инспектор в дирекция „Обществено здраве“, отдел „Държавен здравен контрол“ към Регионална здравна инспекция – [населено място].

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в 7 - дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия:

